

עפ"ת 42905/11/18 - ששון אליעזר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 42905-11-18 אליעזר נ' מדינת ישראל

בפני כבוד השופטת חיה זנדברג
מערער ששון אליעזר
נגד מדינת ישראל
משיבה
פסק-דין

ערעור על פסק-דינו של בית-משפט השלום לתעבורה בירושלים (כב' השופט נאיל מהנא) מיום 29.10.2018 בתת"ע 13412-10-18.

פסק-הדין בתת"ע 13412-10-18

1. למערער יוחסה עבירה של עצירת רכבו באופן שיש בו משום הפרעה לתנועה בניגוד לתקנה 171(1) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961.
2. בדיון שהתקיים בעניינו של המערער בבית המשפט קמא ביום 29.10.2018 הודיעו הצדדים על הסדר טיעון כדלקמן:
"ב"כ המאשימה: הגענו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בעובדות כתב האישום ויורשע, הצדדים יבקשו שביהמ"ש יגזור עליו קנס 250 ₪.
הנאשם: אני מאשר ואני מודה".
3. בעקבות הודאת המערער, הרשיעו בית-המשפט קמא בעבירה הנ"ל. לאחר מכן נשמעו טיעוני הצדדים לעונש, לאמור:
"ב"כ המאשימה טוען לעונש: אבקש לכבד את ההסדר. הנאשם נוהג משנת 1977 לחובתו 5 ה"ק. ההסדר לאור כשלים ראיתיים.
הנאשם טועם לעונש: אבקש לכבד את ההסדר".
4. בית המשפט קמא החליט לכבד את הסדר הטיעון וגזר על המערער קנס בסך 250 ₪.
5. על פסק-דין זה הגיש המערער את הערעור הנוכחי.

הערעור

6. בערעורו טען המערער כי הודה בביצוע העבירה בשל כך שהרגיש שרשויות התביעה מאלצות אותו לעשות כן. עוד הצביע המערער על נסיבותיו האישיות (שמטעמי צנעת הפרט לא נפרט), וביקש הקלה נוספת בעונשו. המערער עדכן כי בינתיים הוא שילם את הקנס שנגזר עליו.

7. ב"כ המדינה טען כי דין הערעור להידחות. לטענתו, אין בנסיבות המקרה עילה להתיר למערער לחזור בו מהודאתו, ואין כל שגגה בפסק-הדין ואף אין כל חומרה בגזר הדין.

דין והכרעה

8. דין הערעור להידחות. בית-המשפט העליון קבע כי חזרה מהודאה לא תתאפשר כעניין שבשגרה. קל וחומר לא במסגרת ערעור. כדברי כב' השופט מלצר ברע"פ 6512/16 **המאירי נ' מדינת ישראל** (2016):

"סעיף 153(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982... קובע כי נאשם רשאי לחזור בו מהודאתו בכל שלב של המשפט, וזאת 'אם הרשה זאת בית המשפט מנימוקים מיוחדים שיירשמו'... נפסק כי כדי שתענה בקשה לחזור מהודאה, על המבקש להוכיח את התקיימותן של נסיבות חריגות במיוחד, דוגמת: אי-הבנתו את משמעות הודאתו, או את משמעות הסדר הטיעון... הדברים אמורים ביתר שאת כאשר הבקשה לחזור מן ההודאה מוגשת... לאחר מתן גזר הדין..." (שם, בפסקה 22 להחלטה).

9. במקרה הנוכחי לא הצביע המערער על נסיבות חריגות שיהיה בהן כדי להקים בסיס לבקשתו לחזור בו מהודאתו, בקשה שמועלית לראשונה במסגרת הערעור. טענותיו בדבר אילוץ אליו נקלע אינן מוצאות ביטוי או עיגון כלשהו בפרוטוקול הדיון, ולו ברמז. לפיכך דינן של טענות אלו להידחות, ולא ראיתי מקום להיעתר לבקשתו של המערער לחזור בו מהודאתו. והשוו רע"פ 8726/17 **ח'טיב נ' הועדה המקומית** (2017), בפסקה 9 להחלטה.

10. לעניין העונש שנגזר על המערער: אין כל עילה להתערב בו, בהיותו משקף את נורמת הענישה המקובלת וההולמת. נסיבותיו האישיות של המערער, כפי שהשמיען במהלך הדיון בפניי, אכן נוגעות ללב. אולם, אין בנסיבות אישיות אלו כדי להקים עילה להתערבותה של ערכאת הערעור בגזר הדין.

אשר על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, כ"א אדר ב' תשע"ט, 28 מרץ 2019, בהעדר הצדדים.